

РЕШЕНИЕ

№ 1425

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **7336** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от М. Б. О., ЕИК[ЕИК] чрез
пълномощника – адвокат Б. срещу решение без номер от 27.06.2012г., по описа на
Софийски районен съд (СРС), НО, 108 състав, постановено по НАХД № 19819/2011г.
С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № СО – Р – М –
11 – 26 – 785 от 26.07.2011г., издадено от кмета на Столична община, с което на М. Б.
О., на основание чл. 80, ал. 10 от Наредба за преместваемите обекти, за рекламните,
информационни и монументално – декоративните елементи и за рекламната дейност
на територията на Столична община (Наредбата) е наложено административно
наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 36, ал.
1 от Наредбата.

В касационната жалба се посочва, че оспореният съдебен акт е неправилен и
незаконосъобразен. Твърди се, че Общинският съвет на Столична община е излязъл
извън предоставената законова делегация, като е предвидил имуществена санкция за
юридическите лица и едноличните търговци, независимо, че в чл. 233 от Закона за
устройство на територията (ЗУТ) е предвидена санкция за нарушение на
подзаконовите нормативни актове по прилагането на ЗУТ. Процесуалният

представител на санкционираното дружество счита, че въззивният съд неправилно е приел, че при издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения, както и че е налице материална законосъобразност на същото. Позовава се на чл. 24 от Наредбата, като твърди, че процесното рекламno послание не отговаря на легалното определение „рекламен елемент”. Посочва, че след прогласяването на нищожността на чл. 21, ал. 7 от Наредбата е отпаднала забраната за извършване на рекламна дейност върху елементи на градското обзавеждане и в този смисъл деянието не съставлява административно нарушение. Навесени са доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и отмяна на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от редовно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът – кметът на Столична община се представлява от процесуалния представител – юрисконсулт К., която оспорва касационната жалба. Представя писмени бележки, в които подробно излага съображения за правилността и законосъобразността на решението на Софийски районен съд.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Седми касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № СО – Р – М – 11 – 26 – 785 от 26.07.2011 г., издадено от кмета на Столична община. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

СРС е възприел фактическата обстановка, така както е описана в акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Съдът е приел, че на 18.04.2011г. при извършена проверка от служител в отдел „Контрол на рекламната дейност” към Столичен инспекторат е установено наличието на рекламен елемент върху телефонен шлем, за който не е издадено разрешение. Съставен е констативен протокол, въз основа на който са издадени акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и процесното НП. Прието е, че е доказано осъществяването на административно нарушение, както и че законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 36, ал. 1 от Наредбата в размер на 10 000 лева.

Обжалваното решение е неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 107, ал. 2 НПК, приложима с оглед на препращана норма на чл. 84 ЗАНН, съдът събира доказателства по направени искания на страните, а по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина. В случая, СРС не е обсъдил и изложил мотиви по основна част от събраните доказателства, относими за

пълното изясняване на спорните факти и обстоятелства по делото. Представените писмени доказателства във въззивното производство са приети, но не са обсъдени в оспореното решение. Районният съд е следвало да обсъди относимостта на тези документи към правния спор, както и обстоятелствата, които приема за установени въз основа на тях. Районният съд не е обсъдил възраженията, че в случая не е налице рекламен елемент по смисъла на чл. 24 от Наредбата.

Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила при разглеждането на делото и постановяването на съдебния си акт. Съдът е бил длъжен да установи административнонаказателното обвинение чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства - дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които то е извършено. Като не е обсъдил основна част от представените по делото писмени доказателства и възражения, районният съд е пренебрегнал основно свое задължение, каквото е служебното разкриване на обективната истина.

Предвид гореизложеното, касационната жалба е основателна. Налице са наведените касационни основания - допуснати от съда при разглеждане на делото и постановяване на решението съществени нарушения на процесуалните правила, довело до неправилно приложение на закона. Ето защо и предвид забраната по чл. 220 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане и постановяване на съдебен акт по същество от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе по същество на оспорването след като оцени и обсъди в тяхната съвкупност, приетите по делото доказателства. Съдът следва да изложи мотиви и по всички спорни въпроси и при необходимост да събере допълнителни доказателства.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение без номер от 27.06.2012г. по описа на Софийски районен съд, НО, 108 състав, постановено по НАХД № 19819/2011 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.